

а послѣ да ги убиятъ. Па и църквите извѣтрѣ на Божий домъ вѣчъ не приличали. Исчупенигѣ полиелei по плохитѣ се търкали. На почернелитѣ отъ димъ икони и очитѣ били извѣртени. Войницитѣ като палили по на нѣколко мѣста огнь за да пекжтѣ грабенитѣ оттукъ оттамъ овни, всичкитѣ стѣни били очадени, а за да не имъ пушки до толкозъ, здраво стъкло по прозорците не оставили. По едно врѣме и конѧтѣ си почнали да врѣзватъ вхѣтрѣ, та подѣтъ исцѣло биль покритъ съ конски нечистотии, а тукъ-тамъ се забелѣзвали и човѣшки и, кръвата на избитите въ църквата Св. Богородица 10 д. съвръшенно се закрила. — Въ такова състояние се намирали църквите въ Карлото до освобождението. Священникъ Лазаръ презъ Богородичните и Коледните пости, отивалъ изъ вратца въ Вратца въ нѣкои кѫща, причащавалъ хората и ги утѣшавалъ, а пакъ други и при него отивали.

Като че не стигала на Карловките тѣзи верига отъ теглила, зебеците почнали да блѣскатъ вратите и да казватъ, че всичките мжжки отъ 7 до 70 год., които се намѣржатъ, ще бѫдятъ погубени. Зебеците влизали вѣтрѣ, завдигали по нѣщо, което имъ се виждало угодно и си отивали. Нѣ ако имъ се препречвала негдѣ млада жена, каквато и често пѫти дирили изъ цѣлата кѫща, така лесно отъ тамо не излизали. Нѣкои увѣряватъ, че зебеците тѣзи, безобразия вѣршили само по краишата на града, а не и въ средата. Обаче, ний сме изучили нѣколко такива случаи и за тамо, гдѣто, жени по цѣла нощ сѫ изнасилвани и по двѣ седмици болни лежали. А пакъ дивия зебекъ не е имало за какво да прави разлика между края и средата. За него по онova врѣме всичко било, както се той произнася — *гясурд куй*.

Прѣнатия слухъ за избиването на мжжките дѣца, ако и да не е билъ вѣренъ, обаче, клетигѣ майки веднага облѣкли момченцата си съ роклички, вѣрзали имъ на главата по една кръпичка, а онѣзи, която нѣмала такива нѣща, отъ съсѣдките си заела.

Сродници и приятели единъ други като не се посещавали, при първото исчукване на вѣнкашните врати, които постоянно били заключени, исплашенитѣ дѣца, като лалугери се спускали въ своето скривалище, защото, тѣ вѣчъ знали, че на вратата зебеци тропатъ.